

Jak Kašpárek naučil pracovat lenochy

MICHAL ČERNÍK

Bylo poledne a z oken vonělo vaření. Kašpárkovi zakručelo v břiše. Zašel do pekařství, aby si koupil housku. Pekař jen ospale zamžoural očima. „Vidíš, že mám prázdné police. Za vsí je pole obilí. Poseč ho, vymlát, namel si mouku a housku si upeč. Za tu housku chci jednu korunu,“ řekl a natáhl ruku pro tu korunu. „Takovou housku já raději nechci, jen si ji snězte sám,“ odvětil Kašpárek a odešel.

Kašpárek měl žízeň a zašel do hostince. Chtěl si koupit vodu se šťávou. Hostinský se líně protáhl a zívá. „Třešně rostou na stromě. Natrhej si je, vylisuj šťávu a vodu si naber z potoka. Za tu šťávu chci jednu korunu,“ řekl a natáhl ruku pro tu korunu. „Za takovou šťávu pěkně děkuju, jen si ji vypijte sám,“ dopálil se Kašpárek a bouchl za sebou dveřmi.

Alespoň si natrhám trochu třešní, sliboval si Kašpárek. Ale plody rostly vysoko.

O kousek dál pod jiným stromem pochrupeval sadař. Kašpárek na něj zavolal: „Hej, sadaři, půjčte mi žebřík, natrhám si pár třešní!“ Sadař ani neotevřel oči a jen utrousil: „V lese si pokácej strom, rozřež ho a žebřík si udělej. Za ten žebřík a třešně chci korunu. Strč mi ji do kapsy.“

Kašpárek ani nemukl. Jen si pomyslel: jejdánka, to jsou mi tady lenoši, takové jsem ještě neviděl. Rozhodl se, že půjde za starostou. Starosta úřadoval v radnici na náměstí. „Pane starosto, mohl byste uspořádat soutěž lenochů,“ prohlásil Kašpárek. „Vaše město by to určitě vyhrálo.“ „Raději mi porad, co mám s nimi provést,“ bručel starosta. „A to já vím,“ zasmál se Kašpárek. „Mohli by vám tady před radnicí dělat sochy. Lidé by se jim obdivovali.

A lenochům by se to určitě líbilo.“ Starosta se zamyslel. „Tohle se mi zamlouvá,“ řekl.

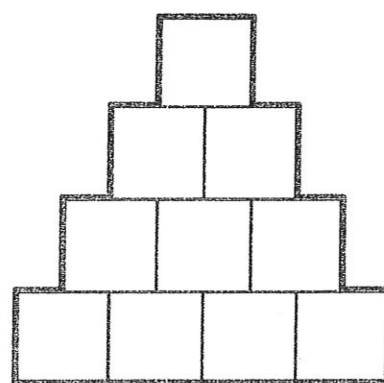
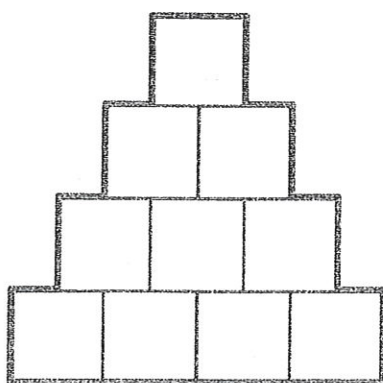
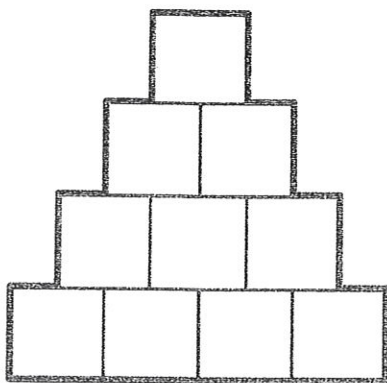
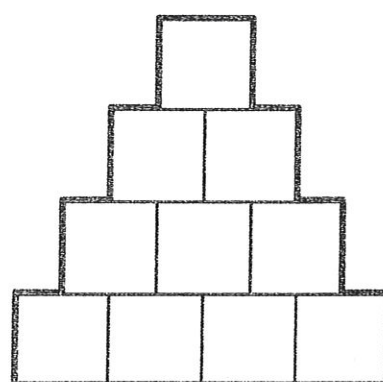
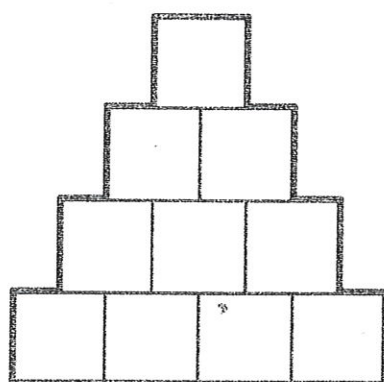
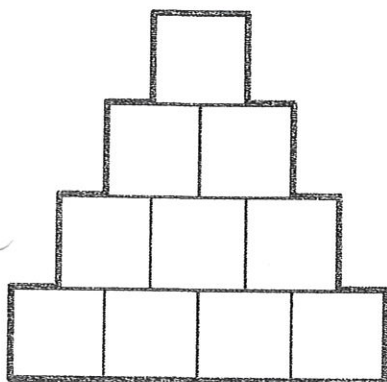
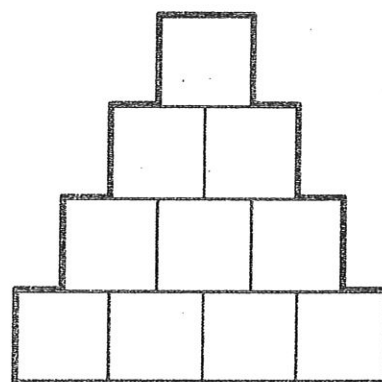
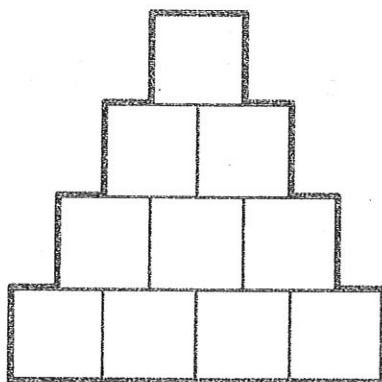
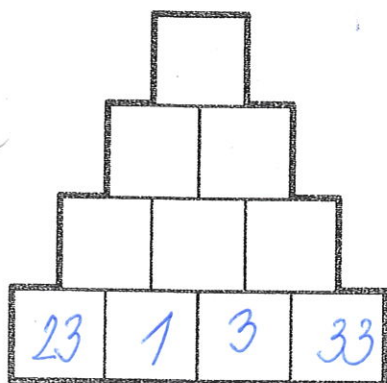
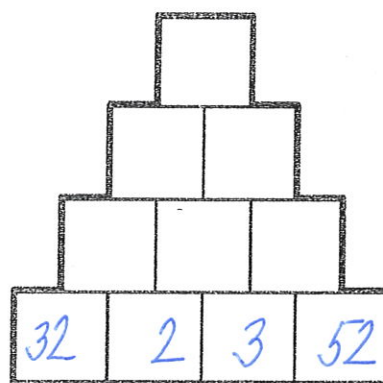
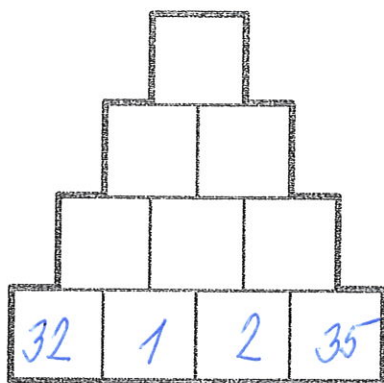
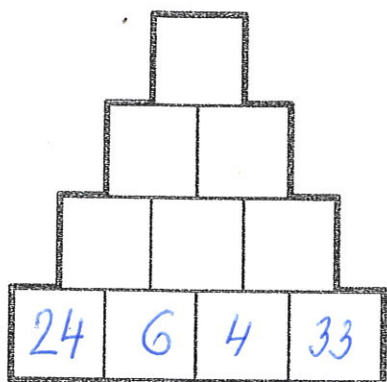
Hned poslal pro hostinského, pekaře a sadaře. Postavil se před ně a úředním hlasem jim oznámil: „Rozhodl jsem se, že by před naší radnicí měly stát sochy. A tak mě napadlo, že ty sochy byste měli dělat právě vy. Za práci dostanete dobře zapláceno.“

„To přeci není žádná práce. Budeme jen stát a koukat se,“ libovali si lenoši. „Ale sochy se nesmí ani pohnout,“ připomněl starosta. Lenoši se postavili před radnici a dělali sochy. Chvilí stáli bez pohnutí. Po čase začala jednoho brnět noha. Druhému usedla na nos moucha. Třetího zase něco svědilo. A taky už měli hlad a žízeň. Jeden přešlápl z nohy na nohu. Druhý se ohnal po mouše a kýchl. Třetí se podrbal.

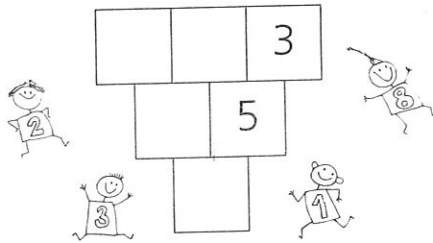
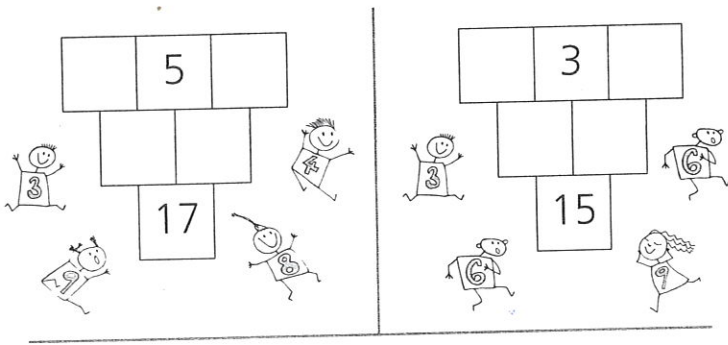
Starosta se vyklonil z okna a zvolal: „Copak je to za sochy, které se mi tady hýbou?

To nejsou žádné sochy!“ „Pane starosto,“ naříkali lenoši, „dělat sochy je strašně namáhavá práce. Kdybychom jenom tušili, jak je to obtížné! My raději půjdeme pracovat!“ „Koukejte zmizet!“ křikl starosta. A lenoši utíkali domů.

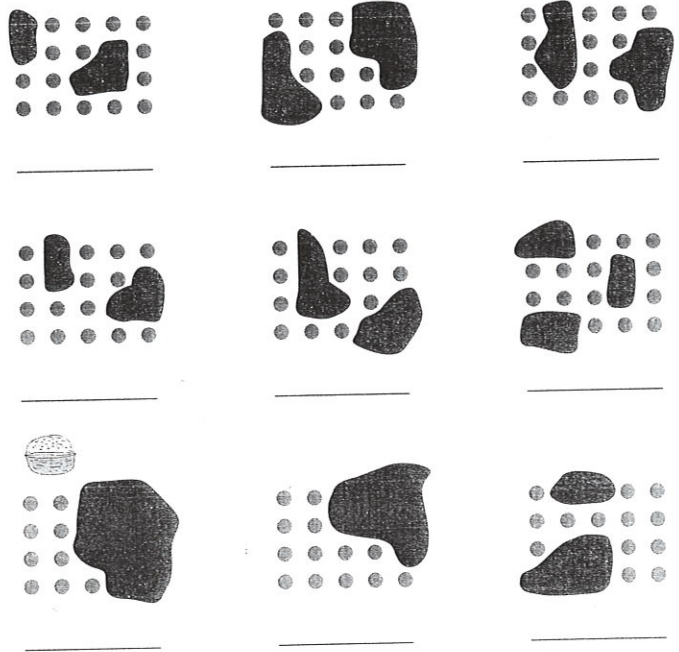
Pekař šel za hospodářem. Hospodář posekal obilí, vymlátil ho, nechal semlít mouku, pekař si mouku odvezl, zadělal těsto a upekl housky. Sadař pokácel smrk, vyrobil žebřík, natrhal třešně a hostinský z třešní vylisoval šťávu. Pekař dal potom Kašpárkovi housku a hostinský mu nalil sklenici třešňové šťávy. Oba jen mávli rukou, že to je zadarmo. „I ne, chci jednu korunu,“ řekl Kašpárek a nastavil ruku. Zacinkal přitom rolničkami a všichni se rozesmáli.

VRAŤ ČÍSLA NEPOSEDY ZPĚT

KOLIK PUNTÍKŮ JE POD KAŇKOU?

VYBER A DOPLŇ <, >, =

$14 + 3 \square 16$

$17 - 8 \square 9$

$16 - 7 \square 9$

$8 + 7 \square 16$

$6 + 6 \square 13$

$7 + 8 \square 14$

$17 - 7 \square 8$

$17 + 0 \square 17$

9	5	7	3	8	0	4	6	1	9	+28
8	2	5	1	7	8	0	4	6	3	+36
7	5	1	6	4	7	8	3	9	5	+82

